שער המצוות — אמור

לחם הפנים כתיב ולקחת סולת ואפית וגו' ענין היותו י"ב לחמים וענין היותו תמיד חם ביום הלקחו הטעם הוא כמ"ש בענין כמה זווגים שיש למעלה הנקרא בשם אכילה כמ"ש אכלו רעים ונודע כי זווג או"א נעשה ע"י מזלא קדישא דדיקנא דא"א ונודע כי בו שלשה הויו"ת גימטריא מזלא ובגימטריא לחם וכנגד י"ב אותיותיהם הם י"ב חלות וגם כי המזל ההוא ה"ס ו"ו כפולה שמספרה י"ב ו' בצד זה ו' בצד זה והם עצמם סוד ה"א ה"א שהם גימטריא ו"ו ולפי שזווג או"א הזה נקרא אכילה אינו נפסק לעולם לכן הלחם הזה שהוא המזל העליון המעוררן אל הזיווג הנקרא אכילה היה על השלחן תמיד כמ"ש לחם הפנים לפני תמיד ולכן היה חם תמיד כמ"ש לשום לחם חם ביום הלקחו לרמוז אל התעוררות החום של הזווג בלי הפסק וכבר נודע כי הכהן הגדול הוא באבא ושם הוא התחלת כהנא רבא שבכל הי"ס ולכן לחם הפנים הנז' היה מאכל כהנים מצד אבא.